

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/120/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114210038
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114210038.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO 47 150 513, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO 36 862 711 proti odporcovi Z. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. nad K., D.. E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 72,96 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 72,96 € s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 21,54 € od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 27,46 € od 18.06.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročne zo sumy 23,96 € od 18.07.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

III. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia 92,80 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 12.05.2014, proti odporcovi domáhal zaplatenia celkom sumy 711,76 € s príslušenstvom. Uvedol, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO 35 763 469 ako postupca uzavrela so žalobcom ako postupníkom dňa 24.06.2013 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol o.i. odplatný prevod pohľadávok voči odporcovi. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúry: č. XXXXXXXXXXXX splatnú 17.08.2011 na sumu 638,80 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.07.2011 na sumu 23,96 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.06.2011 na sumu 27,46 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.05.2011 na sumu 21,54 €. Odporca nesplnil svoju povinnosť zo zmluvy a cenu za riadne poskytnuté služby právnemu predchodcovi navrhovateľa nezaplatil, čím porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. Neuhradením faktúr v lehote ich splatnosti sa dostal do omeškania a navrhovateľ má teda nárok na úrok z omeškania podľa platných právnych predpisov. Odporca dlžnú sumu doteraz neuhradil.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil dňa 19.09.2014, sa k veci vyjadril písomne dňa 20.10.2014 tak, že poukázal na to, že navrhovateľom uplatnený nárok na zmluvnú pokutu 638,80 € nie je možné priznať, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka neplatná. Poukázal na aspekty neprijateľnosti dojednanej zmluvnej podmienky, týkajúcej sa zmluvnej pokuty. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania.

Uznesením č.k. 27C/120/2014-31 zo dňa 14.10.2014 bolo konanie v časti o zaplatenie 638,80 € s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 638,80 € od 18.08.2011 do zaplatenia zastavené z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu navrhovateľom v tejto časti. Navrhovateľovi súd vrátil súdny poplatok v časti 19,30 €.

Predmetom konania zostal tak nárok navrhovateľa na zaplatenie 72,96 € s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 21,54 € od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 27,46 € od 18.06.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročne zo sumy 23,96 € od 18.07.2011 do zaplatenia, ako aj náhrada trov konania.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 v spojení s § 372u a § 200ea ods. 1 O.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu. Poučenia boli účastníkom zaslané poštou. Súd vychádzal z návrhu, zo zmluvy o poskytovaní služby a nájme KZ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.05.2011, zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat, faktúr č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, vyjadrenia vedľajšieho účastníka, z ostatného spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o poskytovaní služby a nájme KZ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.05.2011 a zo zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat je zrejmé, že právny predchodca navrhovateľa sa zaviazal poskytovať odporcovi verejné elektronické služby a odporca sa zaviazal za ne riadne platiť.

Oporca z vyššie uvedeného zmluvného vzťahu nezaplatil celkom 3 faktúry, ktorými mu právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval poskytnuté služby, a to: č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.07.2011 na sumu 23,96 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.06.2011 na sumu 27,46 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.05.2011 na sumu 21,54 €.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 17.08.2011 vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi zmluvnú pokutu vo výške 638,80 €. V tejto časti však navrhovateľ vzal svoj návrh proti odporcovi späť, a preto sa súd predmetnou zmluvnou pokutou nezaoberal.

Právny predchodca navrhovateľa postúpil pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013.

Súd vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní služby a nájme KZ a zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 121 ods. 3 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní služby a nájme KZ a zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat (ďalej len „Občiansky zákonník“) príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V období od 13.04.2011 do 12.07.2011 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v sadzbe 1,25 % a v období od 13.07.2011 do 08.11.2011 v sadzbe 1,50 %.

Po právnej stránke mal súd za to, že zmluva o poskytovaní služby a nájme KZ a zmluva o poskytovaní služby Magio Sat predstavujú zmluvy uzavreté podľa § 43 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách.

Na základe uvedených zmlúv vznikol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom záväzkový vzťah, na základe ktorého bol právny predchodca navrhovateľa povinný odporcovi zabezpečiť služby určené v zmluvách a odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť za tieto služby cenu vyúčtovanú za príslušné obdobie faktúrami. Právny predchodca navrhovateľa v rámci predmetného právneho vzťahu vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté plnenia faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX v celkovej sume 72,96 €, pričom odporca uvedenú sumu doteraz právnemu predchodcovi navrhovateľa neuhradil, čím porušil svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, a preto ho súd podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách zaviazal na jej zaplatenie.

Pretože je odporca preukázateľne v omeškaní so splnením peňažného dlhu 272,31 €, má navrhovateľ právo požadovať od neho podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej - ktorej faktúry. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 21,54 € od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 27,46 € od 18.06.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročne zo sumy 23,96 € od 18.07.2011 do zaplatenia.

Svoju povinnosť si musí odporca v zmysle ust. § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p. splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súčasťou rozsudku je aj výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Súd o trovách konania rozhodol s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011, podľa ktorého, ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch účastníkov (oboch strán) vo veci a od úspechu účastníka (víťaznej strany) odčítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má účastník právo, aby mu druhý účastník (druhá strana) nahradil pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhému účastníkovi, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k

zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzátí žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

Navrhovateľ vzal návrh späť v časti o zaplatenie 638,80 € bez udania dôvodu, na základe čoho súd konštatoval, že z výlučne procesného hľadiska zavinil zastavenie tejto časti konania.

V konaní bol potom odporca v zmysle uvedeného právneho názoru úspešný v časti o zaplatenie sumy 638,80 € s príslušenstvom, t.j. v časti asi 89 % a neúspešný v časti o zaplatenie 72,96 € s príslušenstvom vo výške zhruba 11 %. Pomer úspechu a neúspechu odporcu je teda 78 %, ktorá miera náhrady trov konania mu patrí. Pretože si odporca žiadne trovy neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy konania nevyplyvajú, súd mu ich náhradu nepriznal.

Pretože nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania sa odvíja od nároku odporcu na náhradu trov konania, aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vzniklo právo na náhradu trov konania v miere 78 %. Trovy konania vedľajšieho účastníka spočívali v trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie písomného vyjadrenia (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky) á 51,45 €, 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 8,04 €. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 118,98 €, z čoho 78 % predstavuje sumu 92,80 €, na ktorej zaplatenie súd zaviazal menej úspešného navrhovateľa.

Vo vzťahu k argumentom vedľajšieho účastníka na strane odporcu ohľadne samostatnosti uplatnených nárokov (na zaplatenie ceny za služby a na zaplatenie zmluvnej pokuty) v súvislosti s uplatnenou náhradou trov konania, súd uvádza, že sa s týmito nestotožňuje, keďže vedľajší účastník po vstupe do konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. disponuje až na pár výnimiek rovnakými právami a povinnosťami ako hlavný účastník, na podporu ktorého v konaní vystupuje a rovnako aj zdieľa ten istý procesný osud pokiaľ ide o mieru procesného (ne) úspechu v konaní, vrátane náhrady jeho trov. Preto nie je možné, aby si vedľajší účastník vopred vybral časť predmetu konania, do ktorej mu vyhovuje vstúpiť. Základný rámec občianskeho súdneho konania bol vymedzený petítom návrhu na začatie konania, v ktorom sa navrhovateľ rozhodol oba nároky voči odporcovi uplatňovať spoločne, nakoľko išlo o nároky vyplývajúce z toho istého zmluvného vzťahu. Aj s prihliadnutím na uvedené sa súd nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka, že do konania vstúpil len v časti uplatnenej zmluvnej pokuty a jeho nárok na náhradu trov konania posudzoval rovnako ako pri samotnom odporcovi z hľadiska pomeru úspechu a neúspechu účastníkov konania. Obdobný názor vyplýva i zo záverov Krajského súdu v Trenčíne, vysloveného v obdobnej veci v uznesení sp. zn. 4Co/771/2013 zo dňa 30.10.2014.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí odvolanie obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.